

[Steffensen]

eller anden form for oversigt over denne udvikling. Det kunne være interessant at få den belyst med, hvad der konkret har været årsag til, at der er opstået mange inhabilitetsproblemer.

Vi er naturligvis enige i ministerens hovedintentioner og vil arbejde positivt i udvalget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne takke for den overordentlig velvillige behandling, som dette forslag har fået. Jeg har noteret mig, at jeg endda fik ros af hr. Tommy Dinesen. Det gør ikke noget, at det bliver gentaget.

Grunden til, at det lovforslag fremsættes, er, at vi efterhånden har fået lagt en kurs på dette område, som er ude af trit med udviklingen, og som man har stillet sig undrende over for, og som har voldt mange problemer i kommunalbestyrelserne. Det har ikke været særlig behageligt for det enkelte menneske, det gik ud over, fordi den strammere kurs jo har gjort det vanskeligt for ægtefæller eller samlevende, hvis en af dem var offentligt ansat eller kommunalbestyrelsesmedlem.

Det har ført til omkonstitueringer, som man mange steder har følt urimelige, fordi man syntes, at reglerne var forkerte. Andre steder har man valgt at afvente, at folketinget gjorde noget ved sagen. Det betyder, at der rent faktisk i dag sidder kommunalbestyrelsesmedlemmer mange steder, som er erklæret inhabile af tilsynsrådene, eller som ved, at bliver der rejst sag mod dem, bliver de erklæret inhabile.

Disse regler for, hvornår man er inhabil i forhold til sin offentligt ansatte ægtefælle, har med rette været følt snærende og urimelige. Det råder vi altså bod på med dette lovforslag, som dermed selvfølgelig også skal sikre, at ikke for mange mennesker afskæres fra at deltage i kommunalt arbejde.

Jeg vil godt opholde mig lidt ved det enkelte medlems inhabilitet, for forslaget opretholder de strenge krav, der må stilles til medlemmets personlige habilitet, uanset om man er offentligt ansat eller ansat andre steder. For den private gælder, at hvis man regelmæssigt og i betydeligt omfang har privat erhvervsinteresse i sager, som behandles i et bestemt udvalg, kan man ikke have sæde i dette udvalg. Det står stadig ved magt, skal jeg understrege i anledning af fru Anna-Lise

Frølichs bemærkninger. Det, der har været sagen her, har været at præcisere ægtefællernes stilling.

Vi skal også præcisere, at en offentligt ansat ikke kan føre tilsyn med sig selv, og det har også været problematisk i sagen. Man kan altså ikke være fungerende lærer og sidde i kulturudvalget og ikke fungerende hjemmehjælper og sidde i socialudvalget.

Grunden til det er den, at der i offentligheden, som flere har været inde på, må være almindelig tillid til, at en beslutning træffes uden indflydelse fra uvedkommende, om jeg så må sige, hvis man kan kalde det det i forbindelse med ægtefæller.

Kigger vi på ægtefællen, er reglerne i dag lige så strenge som for den personlige inhabilitet. Denne lovændring her skulle sikre, at retstilstanden kommer til at svare til tiden, bliver i trit med 1982, hvor to ægtefæller eller samlevende er to selvstændige individer, der hver især har krav på at kunne udfolde sig rimelig frit i forhold til den anden part.

Med dette forslag afskæres man kun fra medlemskab af et stående udvalg, hvis ægtefællen eller samleveren har chefsfunktioner eller andre ledende funktioner i kommunen, som der står i bemærkningerne. Således er medlemskab af et stående udvalg udelukket, hvis ægtefællen eller samleveren er umiddelbart ansvarlig for ledelsen af udvalgets forvaltningsområde, det vil sige er forvaltningschef, dvs. socialinspektør, skoledirektør, osv., eller i øvrigt har en ledende stilling i kommunen inden for forvaltningsområdet, som der også står i bemærkningerne.

Til hr. Povl Brøndsted skal jeg sige vedrørende spørgsmålet om viceskoleinspektører, at jeg vil være betænkelig ved, at dette, at et menneske er viceskoleinspektør, skulle fratage hans eller hendes ægtefælle muligheden for at sidde i kulturudvalget. En viceskoleinspektør vil ofte ikke have en permanent leders beføjelser, men det er klart, at det er en af de ting, som vi kan drøfte i udvalget. Umiddelbart vil jeg ikke synes, at vi skal bruge den argumentation, som hr. Povl Brøndsted brugte, men jeg kunne forstå, at man også var villig til at drøfte det.

Fru Yvonne Herløv Andersen talte om institutionsledere. Det er rigtigt, at der kan være forskel på, hvilke institutioner det drejer sig om. Derfor har vi også i lovforslaget sagt, at det i meget høj grad må være op til